

deres Forventninger, og at, naar man talte med dem nu, vilde de sige, at det var kommet ganske anderledes, end de havde tænkt sig. Dette tror jeg ikke. Jeg tror at kunne bevise, at det, som de antog vilde ske, er sket. De Mænd, som den Gang stillede sig imod den almindelige Valgret, saaledes som det ærede Medlem nu gjør, det er dem, der have taget fejl. De fremsatte den Gang de samme Indvendinger, som det ærede Medlem og Andre nu fremsatte, men 23 Mars Erfaring har vist, at de toge fuldstændig fejl, hvorimod de, der foreslog at tage den almindelige Valgret — og det var den Intelligents, som det ærede Medlem nævnte — saae rigtigt. Det har vist sig, at i disse 23 Aar have de samme politiske Ansættelser, som disse Mænd hylbede, hele Eiden sidde i Kongens Naad, og de sidde der den Dag i Dag. Dette skulde jeg tro er det bedste Bevis for, at de have set rigtigt, og at der ikke var Noget i Veien for at gaa til den almindelige Valgret. De have tænkt sig, at Intelligentsen, Dannelsen og Begavelsen nok kunde hævede sin Ret ved den almindelige Valgret, og det har vist sig saa nøiagtigt, at ikke en Gang andre politiske Ansættelser have kunnet komme op, men at netop de samme Mænds politiske Ansættelser ere de, der have styret hele Eiden. Dette beder jeg det ærede Medlem lægge Mærke til; thi saa vil han ikke gjentage den Paastand, at disse Mænd den Gang toge fejl. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at denne Lov maatte blive til Fordel for enkelte Personer; men det har jeg allerede svaret paa og skal derfor ikke komme til at omtale det videre paany. Det ærede Medlem talte dernæst om den Eidenstabelighed, der vilde komme tilstede. Det er virkelig mærkværdigt, hvorledes mange Mennesker ikke selv kunne se, at de tage en Sag lige saa varmt som Andre, der forsvare den modsatte Mening. Der er Folk, som ikke selv kunne se, at man med lige saa stor Føie kan tale om deres Eidenstabelighed som de om Andres. Det er imidlertid en Mangel paa Selvpomærksomhed og paa Kjendskab til sig selv, som røber sig i slette Udtalelser om Eidenstabelighed hos sine Modstandere i samme Djeblit, som Vedkom-

mende selv taler saa varmt og levende. Man maa erkjende og anerkjende den Varme og det Liv, hvormed det fremsættes, men naar saadanne Folk da se en liggende Varme fra den modsatte Side, saa skal det nødvendigvis være Eidenstabelighed. Det er en politisk Feil at glemme at prøve sig selv, inden man reiser Beskyldninger imod Andre. Endelig sagde det ærede Medlem, at Tilstanden i de kommunale Forhold paa Landet var sund, god og fornuftig. Han maa altsaa mene med denne Bemærkning, at Tilstanden ikke er saa god og sund og fornuftig i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men jeg skal kun sige det ærede Medlem, at jeg nok tror at kjende disse Forhold paa Landet bedre end han, og jeg antager, at der sidder Mangfoldige her, der kjende dem endnu bedre end jeg, saa at jeg nok tror, at han vil kunne overlade Dommen derom til Thingets Medlemmer. De Steder, hvor „Tilstanden er god og sund og fornuftig“, ere de Steder, hvor de Udelukkede ikke endnu have faaet Syn for, at de ere blevne udelukkede. Men naar de først have faaet rigtig Syn derfor, tror jeg nok, at Tilstanden ikke længere vil vise sig saa god og sund. Jeg skal ikke sige videre, end at, da der har været Stemning her i Thinget for at stemme for Mindretallets Forslag, vil jeg vel ikke kunne have Noget derimod, men at det dog undrer mig; thi ved at stemme for Mindretallets Forslag, maa de jo vedkjende sig den Grundansættelse, der er udtalt af Mindretallet i Betænkningen, og naar jeg har sagt dette, saa har jeg sagt Alt, hvad der er nødvendigt at sige med Hensyn dertil.

Formanden: Folkethingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rosod: Jeg maa talte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad) for hans varme Tilslutning til den Grundtanke, hvorpaa det Forslag hviler, som er opført senere paa Dagsordenen, og jeg maa kun beklage, at han naaget han erkjendte denne Grundtanke's Rigtighed, dog